

højtærede Finansminister fremsatte, og hvori han navnlig hævdede, at Statskassen ikke kunde taale en saa betydelig Nedgang som den, vort Forslag vilde bringe, skal jeg sige, at vi jo desværre ere ganske ude af Stand til at føre nogle Tal i Marken angaaende, hvor stort et Nedslag vort Forslag vilde medføre i den tilsigtede Arveafgift. Der har ikke foreligget for Udvalget noget Materiale i den Retning, og en Bemærkning, jeg en Gang fremsatte i Udvalget angaaende Ønskeligheden af saadant, har ikke ført til noget Resultat. Men naar Flertallet i sine Bemærkninger anfører, at de Nedsættelser, der medføres ved Flertallets Ændringsforslag, kun kunne medføre en Nedgang af $\frac{1}{10}$ af det paa-tænkte Provenu, er jeg ikke i Stand til at tro, at man har regnet rigtigt i Ministeriet, naar man nu paaistaar, at vore Forslag skulde fremkalde en Nedgang paa $1\frac{1}{4}$ Million. Thi man maa erindre, at Flertallets Forslag giver Nedsættelse paa Afgiften af de store Arvelodder til det halve, medens det derimod særlig er Afgiften af de smaa Arvelodder, vi foreslaa nedsat. Det Forslag, som vi have fremsat, vandt jo ingen Tilslutning i Udvalget. Det blev fremsat paa et sent Tidspunkt, men jeg maa maaske her bemærke, at Flertallets Forslag til de foreliggende Satsler ogsaa blev fremsat paa et meget sent Tidspunkt, saaledes at vore ikke godt kunde foreligge tidligere, idet det Underudvalg, der var nedsat, først havde afsluttet sine Forhandlinger paa dette Tidspunkt. Hvis Flertallet kunde have fundet sig tiltalt af den Grundtanke, der ligger i vore Forslag, nemlig at sætte Arveafgiften saa moderat som muligt for de smaa Arvtagere i lige Linie, var det muligt, at vi ogsaa fra vor Side kunde have strakt os saaledes, at der muligvis var kommet et noget større Beløb ind, forudsat at det kunde være dokumenteret for os, at vore Forslag virkelig vilde medføre en saa stor Nedgang, hvilket jeg ikke ret kan tro paa.

Med Hensyn til de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte om Ejendoms-skyldvurderingen, skal jeg bemærke, at det ganske vist er en ny Institution, men naar vi til næste Aar faa en ny Vurdering til Ejendomsskyld, vil der jo allerede foreligge betydelige Erfaringer fra den Tid, der er gaaet, og jeg kan derfor ikke se nogen Grund til, at man skulde fravige dette Grundlag for de øvrige Skatter nu i dette Tilfælde. Der blev af den ærede Ordfører sagt, at det var vanskeligt at afgøre, hvorledes man skulde stille sig i Ud-

valget overfor denne Sag, da der der var fremsat divergerende Meninger derom. Jeg skal i den Anledning sige, at det netop af Medlemmerne fra vor Side lige fra Begyndelsen af har været hævdet, at man burde beholde dette Grundlag, som Lovforslaget har haft, og som vi andre ere blevne staaende paa.

Endelig skal jeg overfor den højtærede Minister angaaende Spørgsmaalet om Arv fra Børn til Forældre hævde, at i de fleste Tilfælde, hvor der er Tale om Arv fra Børn til Forældre, er Forholdet sikkert dette, naar man vil undersøge Sagen, at det for en meget stor Del er de Kapitaler, som Forældrene selv have ydet til Børnene, der i dette Tilfælde vende tilbage til Forældrene, og som disse skulle give denne store Arveafgift af. Dette har ogsaa været erkendt i den hidtidige Lovgivning, hvor Forældre have staaet i Klasse med Børn.

Harald Jensen: Det ærede Medlem, som nu satte sig (Piper), kunde ikke ret forene mit Syn paa Livsforsikringer, og i det hele taget paa Forsikringssagen, med mit Syn paa hele Arvespørgsmaalet. Det forekommer mig dog, at det meget let kan forenes. Livsforsikring, Ulykkesforsikring og i det hele taget den Slags Spørgsmaal, er noget ganske ejendommeligt, noget for sig, som man har Ret til at holde ude, naar der ellers er Tale om, hvorledes opsamlet Formue skal beskattes. Den Formue, der opsamles paa sædvanlig Maade, udbetales med det Beløb, den er vokset til, men en Forsikring kan meget godt komme til Udbetaling trods det, at der saa godt som intet er indbetalt. Det er som sagt noget saa ganske ejendommeligt, at man har Ret til at holde det ude.

Det ærede Medlem for 7ende Kreds (Rottbøll) gjorde mig opmærksom paa, at saaledes som Forholdet nu er, skal der svares 1 pCt. af Arv til alle nærbeslægtede, medens man dog i Flertallets Forslag er kommet til det Fremskridt, at der skal gives 3 pCt. af de større Arvelodder, og det ærede Medlem mente derfor, at min Betragtning var helt urigtig, og at jeg, hvis jeg ved tredie Behandling stemte for Forslaget, maatte indrømme dette. Nej, det gør jeg ikke. Jeg kan meget vel ved tredie Behandling stemme for Forslaget, saaledes som det kommer til at foreligge her, fordi det netop, som jeg bemærkede i min første Udtalelse, er et Fremskridt fra det bestaaende, og et Fremskridt fra det bestaaende følger jeg, følger det støt. Selv om Forslaget vedtages i Fler-